

Hertil kan det oplyses, at kommunerne via den lovgivningsmæssige forpligtelse til at udarbejde kvalitetsstandarder for den personlige og praktiske hjælp, skal udvikle mål for omfang af og indhold i disse ydelser. Udvikling af mål samt opfølgning herpå skal bl.a. bidrage til at sikre, at den enkelte kommune bedre kan tilrettelægge hjælpen. Af bemærkningerne til lovforslaget om kvalitetsstandarder fremgår det bl.a., at den enkelte kommune i forbindelse med udvikling af kvalitetsstandarder bør opstille klare regler, der sikrer, at den tildelte hjælp faktisk bliver ydet, og at der i tilfælde af aflysninger gives kompensation, fx i form af ekstra erstatningshjælp.

Endvidere er der via puljen på 225 mio. kr. til initiativer, der sikrer bedre kvalitet og klarere rettigheder i hjemmehjælpen, bevilget midler til en lang række kommunale omstillingsprojekter, der via fokusering på den overordnede tilrettelæggelse af den personlige og praktiske hjælp sigter på at forbedre brugernes rettigheder, kvaliteten i hjælpen samt personalets arbejdsmiljø. Formålet med puljen har bl.a. været at støtte kommuner, der gennem en omstillingsproces arbejder med udvikling og forbedringer i organisationen og samtidig kan dokumentere, at de anvender ressourcerne til større gavn til brugerne.

Der er således fra centralt hold udviklet redskaber, der gør kommunerne i stand til bedre at tilrettelægge samt følge op på indsatsen på området, med henblik på at sikre, at brugerne faktisk får den hjælp, der er tildelt.

Ad spm. nr. S 1594

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Frank Dahlggaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 4894, lød således:

Til justitsministeren (9/2 01) af:

Frank Dahlggaard (UP):

»Er ministerens reaktion latter eller vrede over det faktum, at en 46-årig afrikansk indvanderer cirka 2 år efter at have modtaget dom til udvisning stadig begår kriminalitet i Danmark?«

Supplerende svar (10/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Politidirektøren i København og Rigspolitichefen.

Politidirektøren i København har oplyst, at den af spørgeren omtalte person ved Østre Landsrets dom af 4. februar 1999 blev straffet med fængsel i 3 måneder for tyveri og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Han blev samtidig udvist af Danmark med indrejseforbud indtil den 30. juni 2003.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst følgende, hvortil der henvises:

»Udlændingen indrejste i Danmark den 23. juli 1977 som fransk statsborger og fik opholdstilladelse som EF-statsborger. Udlændingen legitimerede sig ved et fransk nationalitetspas udstedt den 29. oktober 1974.

Den franske ambassade i København oplyste ved en skrivelse af 25. februar 1981, at udlændingen ikke længere kunne betragtes som fransk statsborger, efter at Comorerne i 1975 var blevet selvstændige.

Udlændingen har oplyst, at han med henblik på forlængelse af gyldigheden af sit pas flere gange skriftligt og telefonisk har rettet henvendelse til Comorerne ambassade i Paris, som ikke har besvaret henvendelserne.

Ved en skrivelse af 25. august 1999 anmodede Rigspolitichefen Udenrigsministeriet om bistand til at opnå indrejsetilladelse og rejselegitimation til udlændingen.

Comorerne ambassade i Paris oplyste ved en skrivelse af 9. november 1999, at udlændingens nationalitetsmæssige tilknytning til Comorerne ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, hvorfor udlændingen ikke kan betragtes som statsborger fra Comorerne. Ambassaden lagde herved navnlig vægt på, at udlændingen er født i Tanzania og har haft fransk pas.

Ved en skrivelse af 26. november 1999 bemærkede Udenrigsministeriet på denne baggrund, at mulighederne for fremskaffelse af indrejsetilladelse og rejselegitimation måtte anses for udtømte. Udenrigsministeriet bemærkede imidlertid videre, at det ikke kan udelukkes, at udlændingen kan opnå fransk statsborgerskab, hvis han selv ønsker at medvirke dertil.

Rigspolitichefen rettede den 11. januar 2000 henvendelse til udlændingen, som oplyste, at han hverken ønsker at udrejse til Afrika eller Frankrig.